పేరులో ఏముంది పెన్నిధి!

"రావదినా!రా! ఈరోజు మీ అన్నయ్య రిటైర్‌మెంట్, కాస్సేపు కూర్చో ఆయన వచ్చేస్తారు" అంది సౌమ్య పక్కింటి పావనితో.

"అందుకే వచ్చాను ఈ వేంకటేశ్వరస్వామి అలిమేలు మంగ ఫోటో అన్నయ్యకి ప్రెజెంట్ చేద్దామని తెచ్చాను"

ఇంతలో, సుగుణమూర్తి ఆఫీస్‌లో వేసిన పూలదండలతోసహా ఇల్లు చేరాడు. పావని తను తెచ్చినఫోటో ఇస్తూ, "మీ పదవీ విరమణ సందర్భంలో నా హృదయపూర్వక శుభాకాంక్షలు, మీరిద్దరూ, ఈ ఫోటోలోని దేవతా మూర్తుల్లా, సుఖ సంతోషాలతో, శాంతిగా వుండాలని కోరుకుంటున్నాను" అంది పావని.

"థేంక్స్, అమ్మా"

"నే వస్తానన్నయ్యగారూ! వదినకి ఈ రోజు ఆఫీస్‌లో జరిగిన విశేషాలు చెప్పండి" అని నిష్క్రమించింది.

సుగుణ మూర్తి రిటైరయి అప్పుడే ఆర్నెల్లయి పోయింది. ఈ ఆర్నెల్ల బట్టి అస్తమానూ ఇరుగు పొరుగు ఆడవాళ్ళు వచ్చి కూర్చోవడం, సౌమ్య వాళ్లకి కాఫీలూ, నీర్సంగా వున్న వాళ్ళకి హార్లిక్స్ వగైరా ఇవ్వడం జరుగుతోంది. ఏమిటో ఈ ఖర్చంతా! సర్వీస్ వున్నన్నాళ్ళూ తను ఎంత ఖర్చయినా పట్టించుకోలేదు. ఇప్పుడు పెన్షన్‌తో కాలక్షేపం చెయ్యాలి. ఈ మాటే సౌమ్యతో చెప్పి, కొంత ఖర్చు తగ్గించమన్నాడు.

"నేనేం దుబారా చెయ్యడం లేదు" అంది. "నేను రిటైర్ అయిన తర్వాత సుఖంగా విశ్రాంతిగా వుందామనుకున్నాను కుదరటం లేదు".

ఓ రోజు మధ్యాహ్నం వేసవికాలం ఎండ పేల్చేస్తున్న సమయంలో, పావనిగారు నలుగురు ఆడాళ్ళతో వచ్చి, కాలింగ్ బెల్ కొట్టింది.

మంచి నిద్రలో వున్న సుగుణమూర్తి, తనకి నిద్రా భంగం అయినందుకు బాధపడ్డాడు. ఎవరో అనుకుంటూ, తలుపు తీసి, కొంచెం ముఖం చిట్లించి, "సౌమ్య ఇంట్లో లేదు, వచ్చిన తర్వాత చెపుతాను" అని వాళ్ళు వెళ్లిపోతూంటే తలుపు వేసేసాడు, మళ్ళీ నిద్రలోకి జారుకుందామని.

'ఏదో ఇన్నాళ్ళకి నా భార్య యింట్లో లేదు కదా ప్రశాంతంగా నిద్ర పోదామనుకుంటే వీళ్ళొచ్చి నా నిద్ర కాస్తా చెడకొట్టారు' అనుకున్నాడు.

"అయినా పావని వదినా! నాకు తెలియక అడుగుతున్నా, సౌమ్య భర్త ఆ మొహం అలా పెట్టాడేమిటి. రిటైర్ అయితే, ఉద్యోగంలో వున్నప్పుడు, పెద్ద వూడపొడిచినట్లు అస్తమానూ యిక నిద్రపోవడమేనా"

"అవును నేనూ బాధపడ్డాను ఇంకా పూర్తిగా మనం వెళ్లక ముందే, ఆ తలుపు భళ్ళుమని వేసేశాడు. ఇతని పని చెప్తా, నా సంగతి తెలుసుకదా! మంచికి మంచి చెడుకు చెడూ".

పైగా రిటైరయినప్పుడు దేవుడి ఫోటో యిచ్చా. అంది పావని.

ఓ రోజు సుగుణమూర్తి మార్నింగ్ వాక్‌కి వెళ్ళినప్పుడు, "సౌమ్య" అంటూ, వచ్చింది పావని.

"రా వదినా! కూర్చో ఇదిగో ఈ పిండి ఒక్కవాయి రుబ్బేసి వస్తాను. చాలా మట్టుక్కి నలిగి పోయిందిలే, కలిసి కాఫీ తాగుదాం".

"ఔను పొద్దునే ఈ వీర రుబ్బుడు ఏమిటి! అయినా ఒక వెట్ గ్రైండర్ కొనుక్కోమని నీకు చాలా సార్లు చెప్పాను. నువ్వు విన్లేదు. ఆ రిటైర్‌మెంట్ డబ్బులోనైనా కొనుక్కో" అంది పావని.

"అదే చెప్పాను ఆయనకి. పైగా అస్తమానూ యింట్లోనే కూర్చుని, నానా రకాలు చేయించుకుని తింటూన్నారు".

"నాకు అన్నీ తెలుసు! అన్నీచేయించుకు తినడం కాదు, నిన్ను వేయించుకు తింటున్నాడు" అంది పావని.

"ఔను నువ్వన్నమాటా నిజమే. ఏమిటో పావని వదినా! ఈ మొగాళ్లకి రిటైర్‌మెంట్ వుంది గాని, మన ఆడాళ్ళుమాత్రం జీవితాంతం వంటలు చెయ్యవలసిందేనా. ఈ మొగాళ్ళు దిమ్మచెక్కల్లా ఇంట్లో కూర్చుంటారు" అంటుంటే సుగుణమూర్తి వచ్చాడు.

"ఏంలేదు! కొంచెం కాఫీపొడి ఇయ్యి, తెప్పించి యిచ్చేస్తా" అని ఏం ఎరగనట్లు వెళ్లిపోయింది పావని.

"ఏమిటి ఈవిడ సూర్యోదయంతో పాటే వచ్చేస్తోంది"

"కాఫీపొడి తీసుకెళ్ళడానికి వచ్చింది"

తర్వాత ఓ రోజు మధ్యాహ్నం సుగుణమూర్తి ఏం తోచక ఆఫీస్‌కి వెళ్ళాడు అతను వెళ్ళగా చూసి చక్కా వచ్చింది పావని "ఏం చేస్తున్నావ్" అంది.

"ఏం లేదు మీ అన్నయ్యకి మైసూర్‌పాక్ తయారు చేస్తున్నాను"

"నీకు డయాబిటిన్ కదా! అన్నయ్య ఒక్కడి కోసం అంత శ్రమపడతావెందుకు ఏదో మిఠాయి షాపులో కొనుక్కోమను".

"ఏమిటో వదినా ఆయనకి ఇంట్లో చేసినవే యిష్టం. ఆయన రిటైర్ అయిన తర్వాత, ఊళ్ళపేర్లతోవున్న తినుబండారాలన్నీ చేయించుకు తింటున్నారు".

"బందరు లడ్డూ అనీ, తాపేశ్వరం కాజా అనీ, కాకినాడ కాజా అనీ, మైసూర్ పాక్ అనీ, మైసూర్ బజ్జీ అనీ, రసగుల్లా అనీ, రకరకాలు చేయిస్తున్నారు" అంది సౌమ్య.

"బాగుంది వరస! మన రాష్ట్రంలోని వూళ్ళపేర్లతో వున్న అయిటమ్స్ అయితే ఫర్వాలేదు. ఇతర రాష్ట్రాలలోని ఊళ్ళ పేర్లతో వున్నవి మనకేం సంబంధం. వాళ్ళు తమ బుద్ధి కుశలతతో కష్టపడి కనిపెట్టిన వంటకాలు తినడానికి, అసలు మనకేం హక్కు"

"ఈ మాటే నేనూ అన్నాను, దేశం అంతా ఒకటే. మా నాన్న స్వాతంత్ర్య సమరయోధుడు" అన్నారు.

"అయితే మాత్రం ఇతర రాష్ట్రాల వంటకాలు మనం తినెయ్యడం ఏం మర్యాద. ఆ రాష్ట్రాల ప్రజలకి తెలిసినా బాగుండదు. అసలే జలవివాదాలు! నువ్వేమనుకోకు నా మాట విని ఏదైనా ఉద్యోగంలో చేర్చేయి" అంది పావని, పిల్లాడ్ని ఏదో స్కూల్లో చేర్చమన్నట్లు.

"నేను చెప్పాను వదినా! మొత్తం ముప్పై ఆరు సంవత్సరాలు సర్వీస్ చేశాను, యిక చెయ్యను అంటున్నారు"

"మొగాళ్ళు ముందలాగే అంటారు. మా ఆయనా ఇలాగే అన్నారు. అస్తమానం ఏదో ఒక వంటకం చెయ్యమని, నా ప్రాణం తీసేస్తూంటే యిక ఇది పని

కాదని, పన్లో పెట్టేసా. ఇప్పుడు పొద్దున్న తొమ్మిది నుంచి సాయంకాలం ఆరు గంటల వరకూ ఆఫీస్‌లో పడి కొట్టుకుంటున్నాడు.

సాయంకాలం యింటికి వచ్చే సరికి, నీర్సంతో మాటరాక, 'యిది చెయ్యి' 'అది చెయ్యి' అనడానికి ఓపిక లేక, మంచం మీద పడుంటున్నాడు'' అంది పావని.

''అవునా దయచేసి మా ఆయన్ని కూడా ఏదో పన్లో పెట్టించి. పుణ్యం కట్టుకో వదినా'' అంది సౌమ్య.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం తలుపు వేసిన ఘట్టం యింకా కళ్ళముందున్న పావని, ''తప్పకుండా చేద్దాం నా సంగతి తెలుసు కదా'' అంది.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం ఆ తలుపెయ్యడం అవమానంగా భావించిన వారిలో ఒకావిడ ''పావనీ ఆ రోజు సౌమ్య భర్త పని చెపుతానన్నావు కోపంగా, ఏం చేశావు'' అని అడిగింది.

''త్వరలోనే ఏదో ఒకటి చేస్తా. ఇంట్లో దిమ్మ చెక్కలా కూర్చున్న వాడు కూర్చోక, నానా రకాల యితర రాష్ట్రాల వంటకాలు చేసి పెట్టమంటున్నాడట''.

''ఎన్నాళ్ళు బట్టి'' అంది ఆరా తీసినావిడ, అదేదో జబ్బయినట్లు. ''అదే ఫ్రం ది డేట్ ఆఫ్ రిటైర్‌మెంట్'' అంది పావని.

అటు చేసి యిటు చేసి, సుగుణమూర్తిని పన్లో పెట్టేసారు. ఓ ఆర్నెల్ల తర్వాత, పావని వచ్చి సౌమ్యా! మీ ఆయన మళ్ళీ ఉద్యోగంలో చేరిన తర్వాత, నీ మొహం కొంచెం తేటపడింది. అంతక ముందు, అస్తమానూ ఆ గ్యాస్ స్టౌవ్ దగ్గరే వుండి నీ మొహం కమిలి పోయేది''.

''ఏదో అంతా నీ దయ వదినా!''

''ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ, మీ ఆయన, ఈ ఉద్యోగం మానకుండా చూసుకో! మా ఫ్రెండ్ ఒకావిడ, వాళ్ళ ఆయన ప్యాంట్ వేసుకోలేని స్థితిలో వున్నా, తనే ప్యాంట్ తొడిగి ఉద్యోగానికి పంపింది. మొగమహారాజులకైతే ఉద్యోగం నుంచి రిటైర్‌మెంట్! మనమేమో అస్తమానూ, ఆఖరి శ్వాసవరకూ పని చెయ్యాలి. రిటైర్ అయి ఏదో పేపర్ చూస్తూనో, టీ.వీ. చూస్తూనో, మంచి నీళ్ళుపట్రా, కాఫీపట్రా, అంటూ హొటల్లో ఆర్డర్ ఇచ్చినట్లు గట్టిగా అరవడం'' అంటూ శ్రీకృష్ణ భగవానుడు, అర్జునుడికి గీతోపదేశం చేసినట్లు చెప్పింది.

"నువ్వు వట్టి పావనివి కాదొదినా, "పరమ పావని"వి" అంది ఆనందంతో సౌమ్య. "మన పేరుని బట్టి మనం మసులుకోనక్కర్లేదు. నీకు "సౌమ్య" అని పేరు పెట్టినంత మాత్రాన నువ్వు సౌమ్యంగా వున్నాళ్ళూ, నిన్ను ఈ లోకం, నీ లోకేశ్వరుడూ కూడా బాధపెడుతూనే వుంటారు. ఆయన పేరు సుగుణమూర్తి! అయినా ఇక్కడ గ్లాసు అక్కడ పెట్టకుండా, ఒక శిలారూపంలో వున్న పతిదేవుడిలా యింట్లో కూర్చుంటున్నాడు!

నేను చెప్పింది నిజమే కదా! ఏమంటావు" అంది పావని.

"అవును నువ్వు చెప్పింది నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజమే. నీవు నాకు తల్లి లాంటి దానవు వదినా"

తర్వాత కొంత కాలానికి, స్కూటర్ ఏక్సిడెంటై, సుగుణమూర్తి కాలు విరిగి, ఉద్యోగం మానెయ్యవలసి వచ్చింది. ఒక ఆర్నెల్లు మంచం మీదనే వున్నాడు. చాకిరి చేసి, చేసి సౌమ్య అలసిపోయింది. భర్తమీద జాలిపడింది. అనవసరంగా మళ్ళీ ఉద్యోగం చేయించినందుకు బాధపడింది. కాలు మామూలుగా అయిన తరువాత, మళ్ళీ ఉద్యోగం చేస్తానన్న సుగుణమూర్తిని వారించింది. అసలు తన వల్లనే మళ్ళీ ఉద్యోగం చెయ్యవలసి వచ్చిందనీ, లేకపోతే కాలువిరిగి వుండకపోననీ, మనో వ్యధతో, ఇదంతా ఆ పావని ప్రోత్సాహంతో జరిగిందని సుగుణమూర్తికి చెప్పేసింది. ఆలు మగల మధ్య రహస్యాలుండవు కదా!

ఆరోజు తలుపు వెయ్యడం వల్లనే పావని తన భార్యకి ఇంత నూరిపోసి, తనని ఉద్యోగంలో పెట్టించందని గ్రహించిన సుగుణమూర్తి. "నేను సుగుణమూర్తి నవునోకాదో, నాకు సుగుణాలున్నాయో లేదో తెలియదు కాని, మీరు మాత్రం పరమపావనే" అన్నాడు పావనితో.

"ఔను! నేను కూడా మీరు మళ్ళీ ఉద్యోగంలో చేరినప్పుడు, వదిన్ని "పరమపావని" అన్నాను, అంది సౌమ్య.

"ఆ ఏక్సిడెంట్ దెబ్బతో, భార్యా భర్తలు ఒకటయిపోయి, తిన్నగా సాగే కథ, అనుకోని మలుపు తిరిగింది" అనుకుంది, "పరమ పావని" బిరుదు సంపాదించుకున్న, పావని కూడా కాని పావని.

(నవ్య దీపావళి ప్రత్యే సంచిక, 2006)